

men blot en almindelig Tilladelse til at afløse Baandet paa dette, saaledes vilde det være det Rigtige og Naturlige for os at holde os dertil her ved dette første Skridt paa denne Bane, og ikke paatage os noget Mere eller Større, end § 93 utvivlsomt forudsætter. Om man skal gaa videre, naar Anskuelserne senere mere maatte have klaret sig, det er et Fremtidsspørgsmaal, Noget, som vistnok ikke nu ligger for, og hvorom der under alle Omstændigheder kan være deelte Meninger. Man har ligeledes bebrejdet Forslaget, som det forelaa ifjor, at den dispositive Deel af samme, de af dets Bestemmelser, hvorved Lovens Tanke skulde gjennemføres i Livet, altsaa nærmest Lovens Maskineri, var mangelfuldt og ufuldstændigt. Tilvisse skal jeg og mine Medforslagsstillere villigt erkjende, at dette er Tilfældet, og at Lovforslaget har Mangler i Meget, men dette var Noget, som vi heller ikke lagde Dølgemaal paa ifjor, da Lovforslaget blev indbragt. Vi henvendte netop Opmærksomheden derpaa, idet vi udtalte, at man ikke saameget maatte betragte Forslaget som et fuldfærdigt Forslag, men som et Forsøg paa i en fyldigere og tydeligere Form, end der vilde kunne opnaaes ved en Forespørgsel, at bringe Sagen frem baade i Rigsdagen og for Regjeringen. Nu haaber jeg imidlertid, at det ved det ifjor nedsatte Udvalgs Bestræbelse og Arbejde — og jeg maa i saa Henseende bevidne Udvalgets Drøfter, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (C. Rimestad) min Tak — maa være blevet bragt dertil, at disse sidstnævnte Indvendinger mod Forslaget maae have tabt en Deel af deres Vægt, om end ikke ganske være bortfaldne. Dette er det Væsentlige af, hvad jeg ønskede at sige ved Lovens første Behandling her i Thinget.

Endnu maa det være mig tilladt at yttre et Par Ord for at klare Forslagsstillernes personlige Stilling til denne Sag. Vi have indbragt Lovforslaget af Hensyn til Grundlovens § 93, af Hensyn til, at det Løste, der findes i denne Grundlovens § 93, nu i en lang Aarrække har henstaaet, uden at det syntes, at Noget brød sig om at udføre det, og vi lode os naturligtviis ved Siden heraf

fornemmelig lede af den Betragtning, at Oplyselsen af denne Lovestparagraf efter vor Overbeviisning vil i høt Grad blive til Gavn og Velsignelse for Land og Rige. Dette var Grunden til, at vi bragte dette Lovforslag frem. Naar vi iaar atter indbringe det, er det, fordi den høitærede Justitsminister ifjor stillede sig paa en temmelig afvisende og afsærdigende Maade til det, og ikke lod skimte noget Haab om, at Regjeringen vilde tage Sagen i sin Haand. Dersom den ærede Justitsminister imidlertid iaar skulde stille sig anderledes end ifjor, dersom han i Betragtning af de forandrede Forhold og navnlig af det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) indbragte Fæstefløsnings Lovforslag nu skulde see Sagen med noget gunstigere Blik, dersom han skulde være istand til at erklære paa egne og Regjeringens Vegne, at han vil tage denne Sag i sin Haand, og tilsige os i en nær Fremtid at ville fremkomme med et Lovforslag i denne Retning, skulle vi i Erkjendelse af, at Regjeringen langt bedre og fyldigere end vi vil kunne bringe Grundlovsparagrafen til Udførelse, med stor Glæde tage vort Forslag tilbage; i modsat Fald er det vort Haab, at Thinget vil lade Lovforslaget nyde Fremgang.

**Sindenburg:** Det Lovforslag, som her forelægges til Behandling, tilsigter at føre Grundlovens § 93 ud i Livet, og allerede denne Omstændighed forekommer mig at være tilstrækkelig til, at man maae være de ærede Forslagsstillere taknemmelige for det Forsøg, de have gjort. Dette har jeg Trang til strax at udtale, fordi jeg ikke kan samstemme med de Principer, der ligge til Grund for Lovforslaget, idet jeg navnlig mener, at det ikke er gaaet vidt nok; det burde efter min Opfattelse være gaaet ud paa en fuldstændig Løsning af de fideicommissariske Baand. Grundlovens § 93 er bleven drøftet ved tidligere Discussioner heri Salen, saaledes at jeg ganske kan henholde mig dertil. Det er ganske vist, at Tanken ved de Forhandlinger, der gif forud for Grundloven, var den, at alle fideicommissariske Baand skulde løses; men lige-  
saa vist er det, at man ved den endelige Re-